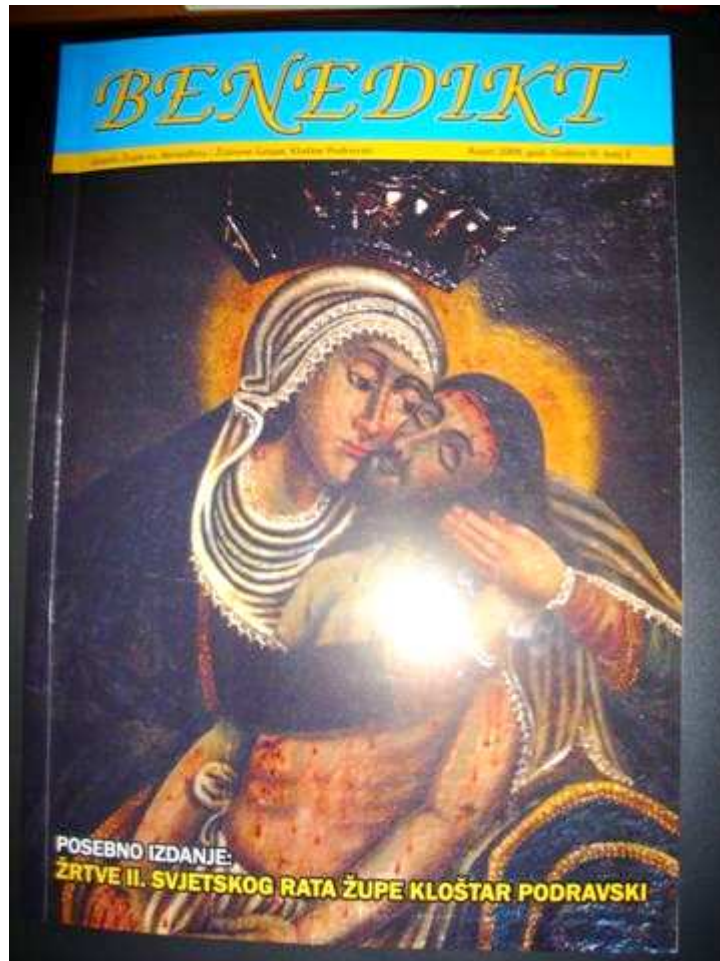

DUG ŽRTVAMA II. SVJETSKOG RATA ŽUPE KLOŠTAR PODRAVSKI

Dovršen je posao na popisu žrtava II. svjetskog rata župe Kloštar Podravski. Popis je objavljen u posebnom broju glasila „Benedikt“* **Javnosti će biti predstavljen u subotu 24. listopada 2009. godine u 19.30 sati u Društvenom domu u Kloštru Podravskom.**

Mi „*živimo i dalje od onoga što je nekad bilo njihovo*“.
„*Znamo da su mnogi od njih potpuno nevini i da to traži neko vraćanje 'duga'. Znamo da je osnovni civilizacijski zahtjev da se grob čovjeka obilježi i da je to zadatak živih!*“ piše u uvodu kloštarski župnik Ivan Široki, koji pita što činimo da oni vječno žive.

Neposredni povod za istraživanje žrtava bio je poticaj varaždinskog biskupa Josipa Mrzljaka župnicima da u svojim župama pokušaju „*popisati žrtve II. svjetskog rata dok još ima živih svjedoka koji ih se sjećaju i mogu ih prepoznati na starim fotografijama*“.

U uvodnom opisu ratnih prilika u župi citira se i Spomenica župe Kloštar Podravski u kojoj piše da je propast (stare) Jugoslavije prošla bez žrtava: „***Naši vojnici iz župe Kloštar vraćaju se pomalo kući te se ne zna ni za jednog da bi u tom ratu poginuo. Ustaške vlasti počimaju uredovati, drže red u mjestu i po općini, nijednom inovjercu se nije ništa na žao ili protiv zakona učinilo.***“

Nekoliko godina kasnije Spomenica bilježi događaje koji su najavljivali kakav će biti povratak jugoslavenske države: „***Dne 4. i 5. listopada 1944. bio je jaki napadaj partizana na Kloštar koji je trajao dva dana pa su premoćniji i mnogobrojniji partizani osvojili Kloštar. Mnogo je ustaša poginulo. Sve zarobljene i ranjene ustaše partizani su poubijali.***“

Kraj rata je potvrdio već najavljeno: „***Narod proživljava strašne dane ...***“

Abecedni popis žrtava župe Kloštar Podravski nalazi se na stranicama 4-6. Popis je ograničen samo na one koji su kršteni u ovoj župi, koji su prije rata doselili i koji su ovdje stradali, a sačuvani su o njima podaci. „***Trudili smo se opisati ih na način da rodbina može potvrditi tko im je dotični bio i gdje je živio.***“

Nakon abecednog popisa žrtava slijedi tradicionalna podjela župe na naselja: Budančevica, Dinjevac, Kloštar i Prugovac. Za svako je naselje napisana sažeta povijest mjesta nakon čega slijede „životopisi žrtava“ s mnogobrojnim pojedinačnim i skupnim fotografijama, fotografijama kuća, spomenika pa i nadgrobnih ploča. Naknadno dodane žrtve nalaze su u „Dodacima“.

Žrtve nisu političko-ideološki podijeljene. Na popisu se nalaze i civili, i vojnici različitih vojski.

Bježanju od povijesti-učiteljice života, putem teze: „Povijest povjesničarima!“ župnik Ivan Široki je suprotstavio svoj samozatajni rad u koji je uključio narod Božji svoje župe:

„***Rad sam zamislio tako da župljani ispune upitnik s podacima o svojim poginulima i donesu fotografiju, a priloge da stavimo na oglasnu ploču, da bi drugi, dolazeći na sv. misu čitali, komentirali i uključili se u istraživanje. Tražio sam, također i suradnike ...***“

Za razliku od onih koji bježe od povijesti, župnik Široki i njegovi župljani, jer imaju što dati, svoj rad predaju javnosti i povjesničarima.

* Glasilo Župe sv. Benedikta i Žalosne Gospe, Kloštar Podravski, rujan 2009. god. Godina IX. broj 2).